UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ambrosius Calepi/||nus Bergomates: professor de||uotus ordinis Eremitarum sancti Au/||gustini: Dictionum latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]: earu[n]de[m]q[ue] interpre/||tationu[m] collector ...

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

P Ante N

urn:nbn:de:hbz:466:1-97871

Visual Library

tectis aqua pluuialis cõfluit in eundẽ locũ. Col. li. x.
Infoſſi lacus ſigno conſtruunt: qui receptã pluuialẽ
aquã contineãt. Et dies pluuiales ab eodẽ dicti ſunt
in quibus pluit.

Pluuioſus ſa. ſum. vt Annus pluuioſus: in quo fuerũt
frequentes pluuię.

P Ante N

Pneuma atis: ſpũs/flatus. Pneumatic⁹: ſpũalis. Vñ
Pneumatica organa dicunt ſpiritalia. Plin. lib. xix.
E puteo particis pneumaticiſq́ꝫ organis tollẽdo. Di/
cit ꝛ in muſica ratio pneumatica.

Pneumon: latine pulmo: quod a πνέω ſpiro deſcẽdit.
Unde Pneumonia: quod ꝛ Peripneumonia: inflã/
matio pulmonis cuꝫ ex aliȷs cauſis: tum ex diſtillati/
one vehementi vel ſynãcha vel ſuſpirio vel pleuriti/
de ꝓueniens: vt ſanguis inde copioſus excreari ſole/
at. Hinc Pneumonici: q̄ laborant ex pulmone: qui la
tine dici põt Pulmonarij. ſicut a Col. ouis pulmona
ria dicta eſt cui⁹ pulmo afficitur.

P Ante O

Poculũ: ꝓprie vas quo bibitur: a potione dictuꝫ. Aug⁹
libro. xix. de ciuitate dei. Nõ enim calix et potio quã
continet calix ſimul dicit poculũ/ſed calix ſolus: ſic tñ
ꝙ potioni cõtinẽdę ſit accõmodatus. Sumit tamen
qñq́ꝫ ꝓ eo quod bibimus. Virgil. Pocula ſi qñ ſeuę
miſcere nouercę.

Pocillũ diminu. ꝑuũ poculũ. Pli. libro. iiij. L. papyri/
us imꝑator aduerſus ſamnites dimicatur⁹: votũ fe/
cit ſi viciſſet Ioui pocillũ vini. Plau. in Aſi. Tecum
vna poſtea tecũ ęque pocilla potitet.

Pocillatores: pincernę q̄ miniſtrãt/pocula mẽſę ingerẽ
tes. Vñ Ganymedes q̄ a diȷs rapt⁹ fert vt Ioui po/
cula miniſtraret/pocillator appellatus eſt.

Podagra penult. corre. pedum dolor: πους ꝛ ἄγρα
atrocitas. Mar. Litigat et podagra diodorus flac/
cę laborat. Ouidi⁹ lib. ij. de pon. Soluere nodoſã ne
ſcit medicina podagrã. Podagra: morbus ꝑegrinus
eſt. Nam ſi Italię fuiſſet antiquitus: latinũ nomẽ in/
ueniſſet. Nõ enim Roma cum ſudando ꝛ laborãdo
viuebat/hoc malũ cognouit. Eſt autem podagra ru/
bens/hoc eſt calida. Eſt frigida: eſt multiplex: de qua
apud medicos. Podagra etiã dicit pedica: laqueus
quo capiunt animalia.

Podager/podagricus ꝛ podagroſus: qui podagra la/
borat. Aen. Nunq́ꝫ poetor niſi podager. Plaut⁹ in
Mer. Sed tãdẽ ſi podagroſis pedib⁹ eſſet euthic⁹.

Podalirius: ꝓpriũ nomẽ Eſculapij/filij et fratris Ma/
chaonis/medicinę artis ꝑclari: qui cũ grecis ad Troi
am ob medicinã ꝓfectus eſt: A pedũ magnitudie ſic
appellat⁹. Medicinã autẽ diuinã ꝓfecto videri opor
tet: ſi illud quod i ꝓlogo ꝓgnoſticoꝝ ſcribit: his ver/
bis grece Hippocrates fuerit adiunctũ quacunq́ꝫ via
poſſet futuri habere rationẽ: αμαδε και ειτι θειου
ενεστι εντησι νουσησι και τουτου την προνο
ια νεμανθανειν ουτω γαρ θαυμαζοιτο τε δι
καιως και ιητρος αγαθος ανειη.

Poderis penult. cor. talaris tunica duplici ſyndone: vt
inquit Hiero: quam Ioſephus byſſinam vocat. Hęc
adherex corpori: et ita arta eſt et ſtrictis manicis: vt
nulla omino in veſte ſit ruga: et vſq́ꝫ ad crura deſcen/
dit. Solent milites habere lineas/quas camiſias vo
cãt: ſic aptas mẽbris ꝛ aſtrictas corꝑibus: vt expedi/
ti ſint vel ad curſus, vel ad ꝓlia dirigẽdo iacula: tenẽ/
do clypeũ/enſem vibrãdo/et quocũq́ꝫ neceſſitas tra/
xerit. Ergo ꝛ ſacerdotes parati in miniſteriũ dei vtũ/
tur hac tunica: vti habentes pulchritudinem veſtimẽ
toꝝ nudoꝝ celeritate diſcurrãt. Dicta poderis a πό
δων: id eſt a pedibus.

Podex: poſterior ꝑs corꝑis pudenda: ꝙ ex ea pedes flu
ere videntur. Iuue. Et podice leui ceduntur tumide
medico ridente mariſce.

Podia: funis in naui quo tenditur velum.

Podium: locus ad ſpectandum habilis/a pede nomen
habens: ſiue quia pedis modo ꝓiectura illa quę po/
dium facit ꝓcedat: ſiue ꝙ ad pedes ędificiorum ſtrui
conſueuiſſet: ſiue ꝙ in eo pedibus hęreamus. Nunc
vulgo dicit Meniana. Solet eñ fieri extra domus
parietẽ locus porrectus inſtar pulpiti mutilis e mar
more ſuppoſitis. Iuue. Omnibus ad podium ſpe/
ctantibus. Suetoni⁹ de Nero. Cęterũ accubans pri
mũ ꝑuis foraminib⁹: deinde toto podio adaꝑto ſpe/
ctare conſueuerat. Sed et aſſeres tornatos in cõcla/
uibus et aliȷs locis ſuꝑciliȷ modo parietibus ſuffigi
ſolitos: in quibus candelabra ꝛ poma ꝛ codicilli ſu/
ſtinent: podia maternus ſermo appellat. Huius dimi
nutiuũ eſt Podiolum.

Poecile fuit porticus Athenis nominata ex varietate
picturę. Gręci eñ ποικιλον variũ dicũt: ποικιλι/
αν varietatem. Unde ꝛ lapis ſimites vocatus eſt.
Pyrrho: pęcilos a varietate rubẽtiũ maclaꝝ. In hac
aũt porticu Zeno phs diſcipulos docebat: vñ ꝛ ſtoi
ca ſecta nomẽ accępit/ꝛ phi ſtoici nuncupati: q̄ antea
ꝣenonij ab ipo doctore appellabant: στοα eñ gręce
porticus vocat. Plin. li. xxxv. Hic et Athenis pinxit
porticũ quę pęcile vocat gratuito.

Pęnus carthaginẽſis: a Phęnix. ſed aſpiratio detrahi/
tur: ꝛ e in u mutat in deriuatiuo. Punic⁹ a. um. nõ pe
nicus. Uide infra in dictione Punicus.

Pęnulus diminutiuũ eſt a Penus: vnde Plautina fa/
bula nomen ſumpſit.

Pęna: ſuppliciũ: a pendẽdo: vt Uar. inq̄t: quo q̄s ob de
lictũ afficit. Aliȷ a gręco q̄d eſt ποινη.

Pęnaꝝ ṽo octo genera Cice. cõmemorat. Damnũ/vin
cula/verbera/tallionẽ/ignominiã/ exiliũ/ſeruitutem/
mortẽ. Hinc punio/quaſi pęnio: pęna afficio.
Pęnam pendere: eſt mulctam ſoluere: quia hoc pen
ſo ęre fiebat.

Penalis ꝛ hoc le. q̄d ad pęnã ꝑtinet: vñ ꝛ Penal. actio

Pęnitet ebat. tuit: quaſi pęna tenet. Pęnitere dicimus
cũ quę ipi fecimus: ea nobis poſt incipiunt diſplicere
et moleſta eſſe. Cic. Nam quod obiectũ eſt de impu/
dicicia: quodq́ꝫ omniũ accuſatorũ nõ criminibus ſed
vocibus maledictiſq́ꝫ celebratũ eſt: id nunq́ꝫ taꝫ acer/
be feret. M. Celius vt eũ pęniteat non deformẽ eſſe
natum. Quoniã ṽo his etiam quę nobis: aut tędio/
aut pudori ſunt pęna quędam eſſe videtur: fit vt pęni/
tet aliquãdo ꝓ tędet/ pudet ſeu dolet accipiatur. Li/
uius libro. j. Nec me eoꝝ ſententię eſſe pęnitet. Cice.
in Cato. Num igitur ſi ad centeſimũ vixiſſet annum:
ſenectutis eũ ſuę pęniteret. Accipitur interdũ ꝓ paꝝ
videtur: et a penuria deduci ſentit Gel. Terẽ. Me
quantũ hic oꝑis fiat pęnitet: id eſt parum videt q̄d a
ſeruis fit. Cice. lib. j. offi. Tãdiu autẽ velle debebis:
quoad te quantũ ꝓficias nõ pęnitebit. Inuenit etiam
peniteo tes et pęniteor deponens. Nam ſicut pęni/
tet me dicimus: id eſt pęna tenet me: ita pęniteor paſ
ſiue: hoc eſt: pęna teneor. Hiero. in Eccleſiaſtico. Fi/
li: ſine cõſilio nihil facias: et poſt factũ nõ pęnitebis.
Et in Actibus aplicis. Pęnitemini igit ꝛ cõuertimi
ni/vt deleant peccata veſtra. Hinc fiũt ꝑticipia Pę/
nitens/pęniturus et pęnitendus. Acci⁹. Neq́ꝫ te ne/
q́ꝫ quęq́ꝫ arbitror pęnituꝝ tuę laudis. Col. lib. ij. Ita/
q́ꝫ hic ager ſiue exercet ſiue ceſſat: colono eſt pęniten/
dus: ac tanq́ꝫ peſtilens refrigiendus.

Pęnitentia ꝛ pęnitudo i vno ſignificato accipiunt: et a
pęnitet quo ad ṗmũ ſignificatũ fiũt. Hiero i li. Reg.
Triumphator i Iſrael nõ parcet: ꝛ pęnitudine nõ fle
ctet: nec eñ homo eſt vt agat pęnitentiam.